

Beretning ved Kim Simonsen

HK kongres 2013

(Det talte ord gælder)

Kære alle sammen

De næste tre dage skal vi sammen lægge retningen for, hvor HK skal hen de kommende 4 år.

Havde vi været en stor virksomhed, havde direktionen lukket sig inde i et mødelokale for bagefter at melde ud til de underordnede, hvilken vej der nu skulle marcheres.

Vi er ikke en stor virksomhed. Vi er en forening. En stor fagforening. Hos OS sætter vi retningen sammen.

Hos OS sætter vi retningen sammen.

Retningen for hvilke mål vi vil forfølge.

Retningen for hvilke kampe vi vil kæmpe.

Retningen for hvordan vi sikrer de bedste vilkår for vores medlemmer.

De næste 3 dage skal vi sammen lægge retningen for, hvor vi vil hen.

Dét er kongressens opgave.

En kongres er også en lejlighed til at kigge tilbage. Og en lejlighed til at kigge frem.

Hvilke resultater har vi nået sammen? Hvilke kampe har vi kæmpet, og hvilke sejre har vi taget hjem til medlemmerne?

Og ikke mindst hvad vil vi de næste fire år?

Nu er vi jo i Tivolis lokaler, så den næste halve times tid, tager vi en tur tilbage gennem kongresperioden 2009-2013.

En tur, som både byder på vilde rutsjebaner og rolige sejlture på Tivoli-søen.

Vi tager også en tur med udsigt og indsigt frem til 2017.

Vi kommer til at bevæge os lige så stille op i 'Himmelskibet'. Og vi kommer op og kigger ud over Danmark med overblik og overskud.

Vi kommer også til at tage vilde ture i radiobilerne, når vi skal kæmpe medlemmernes kampe.

Men jeg kan lige så godt sige det med det samme: Hvis nogen er til tårne, så bliver det uden mig.

På den der lange tur, hvor det bare går op – op – op – lader man sig forblænde af den smukke udsigt. Man glemmer at holde fast og holde fokus.

Og bedst, som man tror, at man er ovenpå. At man har styr på det hele, viser det sig, at det slet ikke er det gyldne tårn, men derimod det SORTE tårn.

Det HAR vi prøvet. Der HAR vi været. Den tur skal IKKE gentages.

På den sidste kongres i 2009 kunne vi se tilbage på en periode, hvor Danmark frem til 2008 var inde i en eksplosiv vækst.

En vækst så voldsom, at det fik daværende Finansminister Thor Pedersen til at mene, at vi ejede hele verden.

Den kongresperiode, vi forlader nu, har stået i krisens tegn, og det er da også en hel anden retorik, vi hører fra Bjarne Corydon. Og det er jeg på en måde glad for.

Det sidste vi har brug for, er en levmænd med store armbevægelser og ALT for dyre sko til at forvalte statens husholdningsbudget.

I det hele taget er jeg tilfreds med, at vi har fået en regering, der tager ansvar. Der tør lave reformer. Der vil være med til at ændre Danmark til et solidarisk velfærdssamfund.

Det hørte vi Helle sige til Socialdemokraternes kongres for nylig. Og jeg tror på, at hun mener det!

At vi så ikke hver gang har fået det, vi håbede på med den nye regering, er en anden sag. Her tænker jeg blandt andet på de kuldsejlede trepartsforhandlinger.

Ikke at jeg vil give regeringen hele skylden for, at trepartsforhandlingerne ikke blev til noget. Fagbevægelsen bærer helt klart også sin del af ansvaret.

Men det bliver det ikke mindre ærgerligt af.

Og det rejser selvfølgelig spørgsmålet: Hvis ikke vi kan opnå en 3-partsaftale under en Socialdemokratisk ledet regering – hvornår så?

Ja, det kunne vi faktisk i 1987 sammen med Schlüter-regeringen. Vi kunne også i 2007 på det offentlige område sammen med Fogh-regeringen.

Men vi kunne ikke i 2012 med en Socialdemokratisk ledet regering.

Efterfølgende har kritikerne stået i kø for at dømme den danske model og fagbevægelsen ude.

Kald mig bare gammeldags, men jeg mener faktisk, at det er til gavn for hele vores samfund fra arbejdsgiver til lønmodtager og ledige kolleger, at vi bliver ved med at have nogle stærke fagforeninger i Danmark.

Ikke kun fordi vi skal sikre medlemmernes rettigheder på arbejdspladserne.

Men fordi de løsninger vi skaber i vores samfund bliver bedre, stærkere og mere langtidsholdbare, hvis de skabes i et samarbejde mellem regeringen, arbejdsgiverne og os.

Og fordi hverken regeringen, arbejdsgiverne eller fagbevægelsen kan løse udfordringerne på arbejdsmarkedet eller i samfundet alene.

Der er jo en grund til, at Den Danske Model er verdensberømt.

Vi må og skal gøre det sammen!

For nogle uger siden så vi Dansk Metals formand optræde på Venstres kongres.

Venstre havde utvivlsomt en gevinst ved at fremstå som "arbejderparti". Og de klappede da også flere gange undervejs i Metal-formandens tale.

Men jeg vil gerne udfordre Venstre lidt: Betyder dét, at I også anerkender fagbevægelsens betydning og nødvendighed, når rammerne for arbejdsmarkedet skal fastlægges? Eller var det 'bare' et reklame-stunt nu, hvor vi kommer nærmere et valg?

Hvad siger du, Lars Løkke til mere uddannelse? Til supplerende dagpenge?. Til bedre vilkår for genoptjening af dagpengeretten? Til fradragsretten?

Mon Venstre også havde klappet, hvis Metals formand havde nævnt de kerneområder for fagbevægelsen?

Og hvad er det der med nul-vækst, Lars Løkke?

Er det ikke jer, der vil sætte den offentlige sektor på skrump?

Nul-vækst kalder I det, og det lyder sådan umiddelbart meget uskyldigt.

Jeg vil gerne sende et klart signal fra denne talerstol.

Offentlig nulvækst er ikke vejen frem!

Offentlig nulvækst – det er lig med kraftige nedskæringer og mindst 24.000 færre offentligt ansatte.

Offentlig nulvækst - det er lig med længere sagsbehandlingstider. Mindre tilgængelighed for borgerne. Længere ventetid i telefonen. Faldende kvalitet i sagsbehandlingen.

Offentlig nulvækst – det er lig med tusindvis af frustrerede medarbejdere, der ikke får lov til at gøre deres arbejde så godt, som deres faglige stolthed byder dem.

Og som borgerne har krav på.

Så lad mig slå fast: Det kan ikke lade sig gøre at skære - år efter år i medarbejderstaben – og samtidig forvente at borgere og virksomheder får den samme service og den samme kvalitet.

Jeg er af den klare opfattelse, at der er – og skal være - plads til vækst både i den private sektor og den offentlige sektor.

Vi har alle i HK en interesse i en styrket indsats mod social dumping og sort arbejde.

I en fair og effektiv skatteligning, der skaffer penge til vores velfærdssamfund. I en både hurtig og grundig behandling af arbejdsskadessager. Det får man ikke med færre hænder til at klare opgaverne.

Jeg håber, jeg har salens opbakning til, at vi fra HK's side blæser til kamp mod nulvækst i den offentlige sektor.

Jeg nævnte også finansministeren før – og jo – han er på en svær opgave.

Men jeg må være ærlig og sige: Jeg var ikke vild med det, da Bjarne Corydon sagde, at han ikke havde "noget ideologisk forhold til velfærdsstaten"...

Og få måneder senere talte om "konkurrencestaten"...

Efter mine begreber har velfærdssamfundet både en praktisk og en ideologisk betydning:

Den er – som Corydon også påpegede – god, fordi den virker.

Men den er også ideologisk god. For det er bolværket mod, at alting skal foregå på markedets vilkår og markedets logikker.

Den afbøder slaget for almindelige mennesker, når markeds kræfterne, liberaliseringerne og speulationskapitalismen slår igennem som i finanskrisen.

Og derfor – derfor!, Bjarne Corydon! – er der også en dybere og mere principiel og ideologisk vigtighed ved den velfærdsmodel, som vi har i Danmark.

Det fører mig til spørgsmålet om, hvordan vi håndterer ledigheden.

Så til vores beskæftigelsesminister, Mette Frederiksen:

Hold nu fast i det tætte og forpligtende samarbejde, som du har lagt op til, når du skal til at kigge på en reform af beskæftigessystemet.

Hold nu fast i, at vi skal gøre det ordentligt denne gang.

Vi skal finde gode og holdbare løsninger for de danske lønmodtagere og for dem, der står uden for arbejdsmarkedet.

Og ikke - som den tidligere regering - bare reparere på et system, der var ude af drift fra begyndelsen.

Vi skal have Den Danske Model på beskæftigelsesområdet op at køre i fuldt tempo igen. Det er det bedste for den enkelte og for Danmark.

Den forgangne kongresperiode har ikke ligefrem indbudt til lønfest for vores medlemmer.

Det er faktisk gået så vidt, at nogle arbejdsgivere mente, at medarbejderne skulle betale for finanskrisen ved at gå ned i løn.

Når der skulle forhandles overenskomster, har det nogle gange virket som om vores medlemmer var indbudt til en tur ved den enarmede tyveknægt i spillehallen i Tivoli:

Arbejdsgiverne forventede, at medarbejderne skulle putte penge i maskinen i form af løntilbageholdenhed eller ligefrem lønnedgang. Men hvad kom der ud, når de trak i håndtaget: Ingenting!

Hvad så, hvis man lod være med at trække i håndtaget. Sagde nej tak til lønnedgang. Ja så blev man fyret!

Gad vide om de samme arbejdsgivere har tænkt sig at dele overskuddet med medarbejderne, når krisen begynder at lette?

Når tiden ikke lige er til flere kroner i lønningsposen, så skal vi blive bedre til at vise, at vores overenskomster sikrer, at der rent faktisk KOMMER noget ud af arbejdsgivernes enarmede tyveknægt.

Vi skal vise medlemmerne, at når vores konkurrenter inviterer til en rolig, tryk og billig tur på Tivolisøen, kan det hurtigt udvikle sig dramatisk, når det viser sig, at årerne mangler og båden er læk. Men nok om Krifa.

Vi skal blive bedre til at fortælle om de andre sejre end løn, som vi tager hjem til medlemmerne i overenskomsterne, som pension, feriedage, omsorgsdage, bedre muligheder for kompetenceudvikling og så videre og så videre.

Det er så hult vigtigt – for HK's medlemmer og for hele Danmark – at vi løbende bliver klogere, får mere uddannelse, får flere faglige kompetencer og tager mere ansvar.

Det synes jeg. Og det synes HK'erne også.

Lad mig dvæle lidt ved det:

Uddannelse, efteruddannelse, videreuddannelse, karriere: Er det forbeholdt Djøf'erne? Nej, den tid er for længst forbi.

Karriere – det er også for HK'ere!

Bare spørg de tusindvis af medlemmer, som går på kurser - eller tager hele uddannelser.

Vores medlemmer uddanner sig til kommunom, til laborant, til e-designer, til finansøkonom. De er i gang med diplomuddannelsen inden for ledelse. De tager et modul på et erhvervsakademi, fordi de gerne vil være dygtigere til international handel og så videre.

En af vores vigtigste opgaver – som en moderne fagforening – er at støtte vores medlemmer i deres karriere.

Vi skal bruge vores indflydelse til at få oprettet præcis de kurser og uddannelser, medlemmerne har brug for.

Den bedste start på et trygt arbejdsliv og en god karriere – det er en ordentlig grunduddannelse.

Men: Kun 19 pct. af de elever, der afsluttede grundskolen her i sommer, valgte en erhvervsuddannelse.

Et rystende lavt tal. For samtidig ved vi, at det ikke er alle, der gennemfører uddannelsen.

Her ligger en enorm udfordring, ikke bare for HK, men for hele samfundet.

Heldigvis er der sket et skred i den offentlige debat og blandt politikerne. Nu erkender man, at Danmark har brug for dygtige faglærte.

Vi skal have skabt ny respekt om dét at tage en erhvervsuddannelse inden for handel og kontor.

Vi skal løfte uddannelsernes faglige kvalitet.

Vi skal have flere til at vælge og gennemføre en erhvervsuddannelse inden for vores område.

Vi skal have flere til at skabe sig en spændende karriere inden for finansverdenen. Inden for international handel. Inden for salg og markedsføring. Inden for IT, økonomistyring, administration, borgerservice, styring af events og arrangementer, klima og energi.

Det er ambitiøst. Men jeg vil gerne skære det ud i pap: Jeg er ikke tilfreds, før langt flere mødre siger til deres teenagebørn:

”Kære Klara – eller kære Emil”:

Sørg nu for at vælge en erhvervsuddannelse inden for handel og kontor. Det er det sikre. Der får du både i pose og sæk:

En spændende uddannelse med faglige udfordringer.

Mulighed for at få studiekompetence i løbet af uddannelsen.

Og muligheden for at læse videre - alt sammen lige som på gymnasiet.

Men i modsætning til gymnasiet får du en faglig uddannelse, du kan bruge til noget.

Du kan melde dig ind i HK's a-kasse og få et job, når du er færdig.

Så kære Klara – eller kære Emil: Du skal da på handelsskole!”

Det er dér, vi skal hen. Større respekt om og indsigt i handels- og kontoruddannelserne. Meget mere kvalitet. Flere der gennemfører.

Regeringen er kommet HK i møde med sit forslag til en reform af erhvervsuddannelserne.

Der skal nu stilles adgangskrav.

Handels- og kontoruddannelserne er bevaret som et selvstændigt område.

De unge, der i fremtiden søger ind på de merkantile uddannelser – de vil alle sammen få studiekompetence efter 2 år.

Det er HELT unikt.

På alle andre erhvervsuddannelser foreslås studiekompetence indført som en mulighed, ikke noget der er obligatorisk.

Så kære venner: Det er en politisk sejr for os, det her. Det er et kvalitetsløft, der vil noget! Og HK tegnede modellen!

Lad os være stolte over det. Lad os glæde os over, at vi kan være med til at skabe en lys fremtid for tusinder af unge og voksne.

[Klip fra Folketinget TV, 24. april 2012, Morten Østergaard]

”...Så vil jeg gerne sætte en tyk streg under, at det her ikke bare handler om flere universitetskandidater. Vi har bl.a. brug for det, som LO og andre har kaldt et dobbelt uddannelsesløft, hvor ufaglærte får mulighed for at blive faglærte, men hvor faglærte også får bedre mulighed for at fortsætte til videregående uddannelser.... ”

Jeg vil gerne sige tak til uddannelsesministeren, Morten Østergaard. For det var jo ham, vi hørte tale i Folketinget her.

Tak fordi han – og regeringen – går ind for det dobbelte uddannelsesløft. Mere uddannelse til ufaglærte – men så sandelig også til faglærte, der gerne vil have en videregående uddannelse.

Bravo! Det har vi kæmpet for længe i HK.

For det går rigtig stærkt ude på virksomhederne – både de private og de offentlige. Man skal kunne en masse nye ting.

Medlemmerne siger til os: Vi vil have mere uddannelse på CV'et for at stå stærkere på et arbejdsmarked, som buldrer derudaf.

Det lytter vi til. Og jeg synes, vi kan være stolte i HK. Vi er lykkedes med at sætte en dagsorden. Til gavn for vores medlemmer.

Vi stopper ikke her, slet ikke. For regeringens ord skal følges op af handling.

Nu skal vi have bygget de flersporede karriere-motorveje, som vores medlemmer kan køre på.

Det skal gøres lettere og billigere for vores medlemmer at tage diplomuddannelser og kurser på erhvervsakademier.

Og faktisk er der brug for et tredobbelt uddannelsesløft!

For hvad med dem, der har taget en diplomuddannelse. Eller er uddannet som markedsføringsøkonom eller laborant. Skal de ikke også have et løft?

Jo, de skal så! For realiteten er, at man flere gange i livet er nødt til at pudse kompetencerne af – eller måske helt skifte spor i arbejdslivet.

Så der skal også være bedre muligheder for at uddanne sig for de mange HK'ere, der har en vide-regående uddannelse.

For tag ikke fejl: Karriere – det er også for HK'ere.

Der er rigtig mange medlemmer, der er bekymrede for deres jobmuligheder i fremtiden.

Det kan jeg godt forstå.

Engang var det stenografi og hulkort, som en HK'er skulle være ekspert i.

Det var dengang. Nu er det helt andre kompetencer, der skal til.

Den enorme omstilling ind i den digitale tidsalder har HK'erne klaret. Det klarer vi også fremover!

Der er så meget fremtid, der venter på medlemmerne derude. Masser af spændende job. Masser af nye karriereveje.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har kigget i krystalkuglen for nylig.

De har set, at der kommer til at mangle 13.000 HK'ere i år 2020. Altså allerede om 7 år.

Det er da meget godt at kunne underbygge med, når vi nu skal ud og slå på tromme for handels- og kontoruddannelserne. Og det skal vi, når reformen af erhvervsuddannelserne er faldet på plads.

Der tales meget om eksport og om Produktionsdanmark. Og det skal vi ikke være kede af. Overhovedet ikke.

For tror man, Produktionsdanmark bare handler om smede og ingeniører, så har man ikke fattet en meter!

Produktionsdanmark er også HK Danmark!

Lad mig lige spille et klip for jer.

Det siger det meget bedre, end jeg kan gøre det.

Det stammer fra en kampagne, som HK er med i sammen med DI, Dansk Metal og 3F. Kampagnen hedder "Hands on".

Nu giver jeg ordet til Monik! Monik er logistikelev i virksomheden CP Kelko i Lille Skensved ved Køge.

[Videoklip fra kampagnefilmen "Hands on – du har en fremtid inden for industrien" med Monik Larsen, logistikelev. <http://www.youtube.com/watch?v=xwRqCuEZuUU>]

Tak til Monik! Jeg synes, hun er fantastisk. Hun gør mig stolt over at være formand for HK.

Hun er et godt eksempel på, at Produktionsdanmark – det er også HK Danmark.

Der er HK'ere med, når varer skal købes ind. Når produkter skal sælges - i Danmark og i udlandet. Når hjemmesider skal designes. Når lagerbeholdningen skal styres. Når kvaliteten af produkterne skal testes i laboratorierne.

Der er også masser af karriereveje for HK'ere i Produktionsdanmark. I Velfærdsdanmark. I Servicedanmark.

Det er alt sammen HK Danmark. Og det er Fremtidens Danmark. Som tusindvis af dygtige HK'ere er med til at skabe.

Nu har jeg kigget lidt på verdenen omkring os. Det samfund vi befinder os i.

Nu vil jeg gerne for en kort bemærkning vende blikket indad mod det indre liv i HK.

I 2009 stod jeg på talerstolen på kongressen og lovede, at jeg ville kæmpe for at vende medlemsudviklingen.

Er medlemsudviklingen så blevet vendt? I kender godt svaret. HK mister fortsat medlemmer.

Det er SÅ frustrerende. Det synes jeg. Og det ved jeg, at I også synes.

Især fordi HK har et stort medlemspotentiale. Der er rigtig mange, der kunne være medlem, men som har valgt ikke at være det.

Eller som ikke lige har fået meldt sig ind. Eller som har valgt en gul fagforening.

Men når vi ikke har vendt medlemsudviklingen, hvorfor står jeg så her endnu? Har vi slet ikke flyttet os en tøddel på fire år?

Kære Venner. Jeg står her endnu, fordi vi HAR flyttet os de sidste fire år. Og jeg står her, fordi jeg fortsat tror på, at vi kan nå i mål sammen.

[Slides med medlemsudviklingen i kongresperioden]

Vi kan se det på tallene her.

Fra januar til september i 2010 mistede vi 6.500 medlemmer.

I samme periode i 2011 gik det endnu værre. Der mistede vi 9.100 medlemmer. Men derfra er det gået den rigtige vej.

I januar til september i 2012 mistede vi 6.700 medlemmer og frem til nu har vi i 2013 'kun' mistet 5.100 medlemmer.

Når vi kigger på medlemsudviklingen i den kongresperiode, vi forlader nu, kan vi altså se, at det lige så stille går den rigtige vej.

De sidste tre år, er kurven begyndt at flade ud.

Når vi kigger ud over Danmark, så er vi ca. 7.000 tillidsvalgte i HK.

For at bremse medlemsudviklingen, skal hver af vi tillidsvalgte skaffe yderligere 1 nyt medlem i 2014.

Det ER realistisk. Vi KAN og SKAL vende medlemsudviklingen.

Og jeg håber, I vil være med.

Derfor står jeg her endnu. Fordi vi har fat i det rigtige.

På sidste kongres besluttede vi at sætte faget i fokus.

Vi besluttede at styrke indsatsen for at støtte medlemmerne i deres faglige udvikling. At bidrage til, at de føler sig stolte over deres fag, og det de kan.

Faget – og det man skal kunne som fx administrativ medarbejder – forandrer sig med rivende hast.

Derfor arbejder HK/Privat med projekt "Faget i forandring".

De har sat sig for at kortlægge de ændrede kompetence-krav og de ændrede fagligheder – bl.a. for at kunne levere den rigtige indsats til medlemmerne.

HK/Kommunal har besluttet at lægge deres faglige udvalgsstruktur helt om.

De har sat sig som mål at øge den andel af medlemmerne, der er dækket af et fagligt netværk, fra 50 % til 80 %.

Målet er, at mindst 10 nye netværk er på plads i løbet af 2013. Det mål er allerede nået – tillykke med det!

HK/Kommunals tanke har også været at få flere medlemmer til at deltage aktivt og engagere sig inden for deres fag.

De nye digitale platforme gør, at man som medlem hurtigt kan finde ligesindede, der arbejder med regnskab, interesserer sig for svære børnesager, eller hvad det nu er.

I fremtiden vil det i højere grad være medlemmerne selv, der definerer, hvad deres fag er. Hvad de gerne vil danne netværk om. Hvad de synes, det er spændende at sætte fokus på.

HK/Stat har også fokus på faget og blandt andet afholdt fagfestivaler, hvor faget og uddannelsen var i fokus. Sammen med HK/Kommunal har I karrieretelefonen, hvor medlemmerne kan få sparring og rådgivning om deres arbejdsliv.

HK/Stat har også stiftet en elevpris, hvor I kårer årets bedste fagprøve.

HK's rolle er at støtte medlemmerne i deres eget arbejde med deres fag.

Sammen skal vi styrke og udvikle HK'ernes position og potentiale som nøglepersoner på fremtidens arbejdsmarked!

Den vej skal vi videre ad de næste fire år.

Sidste år satte vi gang i et internt projekt i HK, som vi kaldte HK-Explore.

Fokus var, at vi skulle have noget mere handlekraft ind i HK.

Ikke så meget snak. Ikke så mange møder. Mere handling.

Som Elvis synger: "A little less conversation, a little more action, please"...

HK-Explore og vores fokus på handlekraft førte til, at Hovedbestyrelsen i februar besluttede, at igangsætte en kulturforandringsproces i HK.

En kulturforandring, som skal gøre HK til en bedre og stærkere fagforening. En mere nærværende og relevant fagforening.

Vi kalder det "Den Organiserende Fagforening". Det fylder rigtig meget i HK lige nu og kommer til at gøre det i den kommende kongresperiode. Men jeg vil ikke sige mere om det nu, for vi kommer til at tale om det og se eksempler på det flere gange i løbet af kongressen.

Vores medlemmer flytter sig hele tiden med det samfund og det arbejdsmarked, de bevæger sig i, og det skal vi gøre sammen med dem.

Derfor skal vi hele tiden tilpasse vores ydelser, så de modsvarer medlemmernes behov.

I de kommende fire år skal vi fx have sat fokus på arbejdsmiljøet - det fysiske som det psykiske.

Det er et af de steder, hvor vi ikke lever op til medlemmernes forventninger, og det skal vi have rettet op på.

Især nu hvor vi alle sammen skal gå på arbejde i meget længere tid med de forringede efterlønsvilkår og den hævede pensionsalder.

Her skal vi en tur i radiobilerne på medlemmernes vegne. Vi skal kæmpe for at arbejdsgiverne tager deres del af ansvaret.

Vi – og her mener jeg i høj grad også arbejdsgiverne - bliver nødt til at forholde os til, hvordan man designer et arbejdsliv, så man ikke bliver nedslidt?

Hvordan designer man et arbejdsliv, så man ikke bliver fastholdt i de samme opgaver år efter år, og derfor mister motivationen?

Hvordan designer man et arbejdsliv, som man fysisk og mentalt kan holde til i 50 år eller mere?

Dette er ikke kun medarbejdernes ansvar. Arbejdsgiverne skal på banen, og det skal vi huske dem på.

Et andet område, hvor vi skal sætte ind i de kommende fire år, er på vores ydelser til ledere.

Rigtig mange af dem, der melder sig ud af HK, dropper os til fordel for Lederne.

Og her skal vi altså - undskyld mig - spænde hjelmen i den kommende kongresperiode.

Som jeg var inde på tidligere, har vi grund til at være rigtig stolte af vores arbejde omkring uddannelse.

Men hvad sker der, når vores medlemmer bliver så dygtige, at de bliver tilbudt lederstillinger?

Ja, så sker der alt for ofte det, at vi må vinke farvel til dem.

Vi har simpelthen ikke nok tilbud til ledere.

Det giver da ingen mening.

Vi må og skal udvikle os som fagforening. Fagbevægelsen skal udvikle sig.

Vi skal holde op med at være bange for "de gule fagforeninger" – og vi skal ikke gøre os nogen illusioner om, hvem der er venner og fjender i dansk politik.

Vi skal holde vores medlemmers interesser for øje. Hver dag. Hver måned. Hvert år.

Vi skal vise karriereveje for vores medlemmer.

Vi skal være med til udvikle de uddannelser, vores medlemmer har brug for i fremtiden.

Vi skal sætte spot på de kompetencer, arbejdsmarkedet tørster efter nu og de næste par år frem.

Vi skal markedsføre vores medlemmer bedre. Vise hvor dygtige de er, og hvor meget de kan.

Det er for medlemmerne, at vi er her. Det er deres interesser vi skal varetage.

Jeg hører så også til den skole, der synes, at med til fagbevægelsens arbejde hører, at vi har et retfærdigt samfund.

At der er social balance og rimelighed i byrdefordelingen i det her samfund.

At vi stræber efter og arbejder for, at alle kommer med og alle får en chance.

At vi arbejder for de fælles og de solidariske løsninger, til gavn for de mange.

Det er derfor vi er her, og det er dét - vi skal kæmpe for de næste fire år. Sammen!

Tak for ordet.